

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 10C/112/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511206295
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Purgat Martinusová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1511206295.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V pred sudkyňou JUDr. Alenou Martinusovou, v právnej veci navrhovateľa: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. X, A., zastúpená spoločnosťou Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, proti odporcovi: W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, A., t.č. bytom u D. B., A., T. X, zastúpený Záhoráková & Partners s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Krasovského 13, o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý platiť výživné na navrhovateľku v sume 70 € mesačne od 18.03.2011 do 30.09.2011 a od 01.10.2011 do 28.02.2012 v sume 30 €.

Zročné výživné za obdobie 18.03.2011 do 30.09.2011 v sume 451,64 € a zročné výživné za obdobie od 01.10.2011 do 28.02.2012 v sume 150 €, teda v celkovej sume 601,64 €, je odporca p o v i n n ý navrhovateľke splácať v mesačných splátkach po 50 €, splatných vždy 20-teho dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 18.03.2011 žiadala navrhovateľka zaviazať odporcu prispievať na jej výživu mesačne sumou 500,- € od podania návrhu do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Návrh zdôvodnila tým, že s odporcom sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, spolu nehospodária a nakoľko sú v rozvodovom konaní a sama sa stará o 4 maloleté deti, je nezamestnaná, nemá finančné prostriedky na zabezpečovanie svojich potrieb, a teda jej životná úroveň ako manželky odporcu nie je rovnaká.

Odporca s návrhom nesúhlasil, uviedol, že je nezamestnaný, a nakoľko prebieha voči nemu trestné konanie, ktoré sa vedie na základe trestného oznámenia navrhovateľky má problémy nájsť si zamestnanie a tak plniť si vyživovaciu povinnosť voči deťom. Uviedol, že žije u svojej matky, a jeho finančná situácia mu nedovoľuje platiť výživné ako navrhovateľka požaduje. Tento stav na strane odporcu zotráva po dobu konania, teda i po troch rokoch súdneho sporu.

Súd na základe návrhu navrhovateľky uznesením č. k. 10C 112/2011 zo dňa 25.08.2011 nariadil odporcovi predbežným opatrením prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 200 € od 25.07.2011 do právoplatnosti rozsudku vo veci určenia výživného na manželku.

V konaní obaja účastníci potvrdili, že odporca na základe tohto predbežného opatrenia navrhovateľke žiadne výživné nepoukázal.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, rodnými listami maloletých detí, potvrdeniami o príjme navrhovateľky, potvrdením o poberaní príspevku na dieťa za rok 2011 a 2012, potvrdením o návšteve školy detí, dohodou o brigádnickej práci navrhovateľky, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 12.10.2011, rozhodnutiami Úradu práce zo dňa 01.07.2011, 30.09.2011 o evidencii odporcu ako uchádzača o zamestnanie, príjmom odporcu za rok 2011 a 2012, rozhodnutím Úradu práce, soc. vecí a rodiny zo dňa 23.09.2011, potvrdením o poberaní peňažného príspevku na opatrovanie za rok 2011 a 2012, oboznámením sa s obsahom spisu Okrasného súdu Bratislava V č. k. 7C 328/2010, ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise a rozsudkom zo dňa 20.06.2012 v spojení s opravným uznesením zo dňa 06.09.2012 rozhodol takto:

Odporca je p o v i n n ý platiť výživné na navrhovateľku v sume 150 € mesačne od 18.3.2011 do 30.9.2011 a v sume 100 € mesačne od 1.10.2011 do 19.4.2012.

Zročné výživné za obdobie 18.3.2011 do 30.9.2011 v sume 962,92 € a zročné výživné za obdobie od 1.10.2011 do 19.4.2012 v sume 660 €, teda v celkovej sume 1622,90 €, súd povoľuje odporcovi splácať v mesačných splátkach po 100 € vždy do 15 dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke trovy konania v sume 650,01€ na bankový účet právneho zástupcu navrhovateľky č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v UniCredit Bank. A.s.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odporca odvolanie, ktorý namietal, že súd neúplne zistil skutkový stav, keď nezistil výpismi zo všetkých účtov navrhovateľky jej príjem a výdavky, pretože na pojednávaniach uvádzala nereálne mesačné výdavky na jej osobu a na deti. Uviedol, že má nulový príjem a pôžičky, ktoré spláca boli použité pre rodinu a vzal si ich za súhlasu navrhovateľky. Nakoľko má problém sa zamestnať nie je schopný platiť ani výživné na maloleté deti.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14Co 261/2013, 14Co 262/2013 zo dňa 11.06.2013 napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že prvostupňový súd sa má riadne vyporiadať s tvrdeniami účastníkov konania a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodniť.

Súd vo veci opätovne vypočul účastníkov konania, oboznámením s potvrdeniami Úradu práce, soc. vecí a rodiny zo dňa 02.10.2013, potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 02.10.2013 o vyplatených dávkach v nezamestnanosti odporcovi, kópiami ústrižkov poštových poukážok o splácaní úverov odporcom, Zmluvou o pôžičke uzavretej dňa 16.08.2009, k nej patriacim Splátkovým kalendárom, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.10.2002, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.05.2010, Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 1T 52/2013 zo dňa 04.09.2013, a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania v čase podania návrhu boli manželmi, nežili však v spoločnej domácnosti, nakoľko odporca mal súdnym rozhodnutím tunajšieho súdu pod č. 11C 29/2011 zo dňa 25.01.2011 nariadený zákaz vstupu do bytu, v ktorom účastníci viedli spoločnú domácnosť. Z ich manželského vzťahu pochádzajú 4 maloleté deti V., nar. XX.XX.XXXX, K. nar. XX.XX.XXXX, K. nar. XX.XX.XXXX, B. narodená XX.XX.XXXX. Syn V. je dieťaťom zdravotne postihnutým, na ktorého navrhovateľka poberala príspevok na opatrovanie v sume 211,32 € do konca februára 2012. Navrhovateľka bola v čase podania návrhu nezamestnaná, medzičasom sa brigádnicky zamestnala na čiastočný pracovný úväzok na 2 hodiny denne a jej príjem za obdobie od 6 do 12/2011 predstavoval sumu 866,66 €, navrhovateľka poberala rodinné prídavky na maloleté deti od októbra 2011 v sume 88,04 € a od marca 2012 v sume 90,16 €. Z dôvodu, že sa navrhovateľka brigádnicky zamestnala, Úrad práce a sociálnych vecí a rodiny jej znížil peňažný príspevok na opatrovanie na sumu 206,37 € od 01.06.2011 a od 01.07.2011 na sumu 211,32 €.

Okresný súd Bratislava V, č. k. 7C 328/2010 zo dňa 27.03.2012 rozviedol manželstvo účastníkov a upravil rodičovské práva a povinnosti účastníkov k maloletým deťom, ktoré zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcu zaviazal platením výživného v sume 100 €, 80 €, 80 € a 70 € mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.04.2012.

Účastníci spolu nežijú od januára 2011. Odporca býva u svojej matky a podľa svojho vyjadrenia jej prispieva na bývanie a stravu. Ako sám odporca uviedol, vyživovaciu povinnosť voči deťom si neplní pre nedostatok finančných prostriedkov. Okresný súd v Bratislave V, trestným rozkazom zo dňa 04.09.2013, č. k. 1T 52/2013 uznal odporcu vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy a odsúdil ho k podmienenému trestu odňatia slobody a uložil mu povinnosť v 3 ročnej skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné na jeho maloleté deti. Odporca je nezamestnaný od septembra 2011, v čase od 20.01.2011 do 09.03.2011 bol vo väzbe. Okresný súd v Bratislave V, č. k. 4T 119/2011 právoplatným dňa 20.11.2012 vec obžaloby pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby postúpil dňa 13.05.2014 Okresnému úradu na priestupkové konanie podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zák. o priestupkoch.

Odporca musí splácať spoločnosti Cetelem dlh mesačne v sume 35 €, nakoľko je držiteľom ich kreditnej karty a kúpil pre rodinu televízor, ktorý užíva navrhovateľka s deťmi, mesačne spláca úver SLSP v sume 41,83 €, ktorý si zobral za účelom splácania dlhu v spoločnosti Cetelem. Tiež spláca mesačne spoločnosti Quatro sumu 19,92 €, pretože je držiteľom ich karty. Odporca poukázal na to, že zaplatil výživné na deti v celkovej sume 600 €. Nepoprel, že odkedy bol vykázaný zo spoločnej domácnosti na jej chod neprispieva. Zaplatil však nájomné za byt, poplatky za pevnú linku a internet v mesiacoch 4,7,8/2011. Odporca vypovedal, že bol to on, ktorý finančne zabezpečoval počas manželstva rodinu, listinnými dôkazmi preukázal, že v roku 2008 kúpil chladničku, v roku 2009 kúpil práčku, sporák, čo splácal. Navrhovateľka tieto skutočnosti nerozporovala. Odporca nepoprel, že v spornom období 18.03.2011, kedy bol podaný návrh, do 06.06.2011 pracoval s príjmom netto v priemere 347,95 €. Od 01.07.2011 sa zamestnal v strážnej službe, kde do 30.09.2011 dosiahol príjem celkom 1 526,10 €, čo je v priemere na mesiac 508,7 € bto.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň obidvoch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Z vykonaného dokazovania a opätovného výsluchu účastníkov mal súd za preukázané, že účastníci boli manželmi v čase podania návrhu až do právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva teda do dňa 19.04.2012. Medzi nimi nebolo sporné, že od januára 2011 spolu nežijú, nehospodária, pričom starostlivosť o ich maloleté deti zabezpečuje navrhovateľka, ktorá je zamestnaná od júna 2011 brigádne. Jej príjmom sú rodinné prídavky na 4 maloleté deti v sume 90,16 €, príjem z brigádnej činnosti, ktorý je v priemere 150 € mesačne, peňažný príspevok za opatrovanie postihnutého dieťaťa v sume 211,32 €. Príjem navrhovateľky v období od 3-9/2011 bol 344,21 €, 1-4/2012 v sume 299,36 € (rodinné prídavky a opatrovateľský príspevok). V predmetnom období platila nájomné za byt mesačne v sume 150 € ako i poplatky za elektrinu, plyn približne v sume 100 €.

Odporca má súdom určené výživné na maloleté deti v celkovej sume 330 €. Je nezamestnaný, podporu nepoberá, pričom v evidencii uchádzačov o zamestnanie bol v čase od 06.06.2011 a keďže si našiel prácu bol 01.07.2011 z evidencii vyradený. Dňa 24.09.2011 bol opätovne zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a vznikol mu nárok na zostávajúcu časť podporného obdobia na výplatu dávky v nezamestnanosti vo výške 23,25 € denne do uplynutia 4-mesačnej lehoty. Po oboznámení sa s potvrdeniami Úradu práce, soc. vecí a rodiny zo dňa 02.10.2013 súd zistil, že odporca je naďalej vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a tento stav trvá od 24.09.2011 do času rozhodnutia súdu vo veci a nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 02.10.2013 o vyplatených dávkach v nezamestnanosti odporcovi súd zistil, že odporcovi boli období od 06.06.2011 do 30.06.2011 vyplatené dávky v sume 290,70 €, a od 24.09.2011 do 28.02.2012 dávky v celkovej sume 2 127,70 €. Od tejto doby odporca nemá žiaden príjem.

Ako sám odporca uviedol hľadá si prácu v oblasti strážnej služby, nakoľko však pri výberových konaniach uvedie, že sa vedie proti nemu trestné stíhanie, mnohí zamestnávateľia s ním odmietajú uzavrieť pracovný pomer. V odbore v ktorom sa vyučil - automechanik, si odporca prácu nehľadá.

Pokiaľ ide o návrh navrhovateľky čo do výšky príspevku na výživu manželky v sume 500 € mesačne, súd tento návrh posúdil ako premrštený, nedôvodný a nezodpovedajúci osobným a majetkovým pomerom odporcu. Priznaním takéhoto výživného by súd zvýšil nepomer medzi životnou úrovňou bývalých manželov v čase trvania ich manželstva. Súd posúdiac súčasné zárobkové schopnosti

a možnosti odporcu prehodnotil výšku výživného v čase od 18.03.2011 do 30.09.2011, kedy odporca ešte mal príjem a určil v sume 70 € mesačne a od 01.10.2011 do 28.02.2012, kedy poberal len dáky v nezamestnanosti v sume 30 € mesačne. Od 01.03.2012 do 19.04.2012 súd výživné neurčil, nakoľko odporca je preukázateľne bez príjmu na rozdiel od navrhovateľky, ktorá má príjem z brigádnickej činnosti. Súd pri určení výživného prihliadol na skutočnosť, že odporca má určenú vyživovaciu povinnosť na 4 maloleté deti v sume 330 €, príjem nemá a stanovením vyššej výšky výživného by súd mohol založiť trestnoprávnu zodpovednosť odporcu pre nemožnosť splnenia výživného na navrhovateľku. Súd taktiež zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka sa v žalovanom období sama starala o 4 maloleté deti, o domácnosť a to bez príspevkov zo strany odporcu. Na strane odporcu súd zohľadnil jeho finančné povinnosti z úverových vzťahov, nakoľko spláca pôžičky za hnutelné veci, ktoré slúžia navrhovateľke a maloletým deťom.

Súd po doplnenom dokazovaní a zohľadnení vyššie uvedených skutočností rozsudkom č. 10C 112/2011-334 zo dňa 11.12.2013 rozhodol takto:

Odporca je p o v i n n ý platiť výživné na navrhovateľku v sume 70 € mesačne od 18.3.2011 do 30.9.2011 a od 1.10.2011 do 28.2.2012 v sume 30 €.

Zročné výživné za obdobie 18.3.2011 do 30.9.2011 v sume 451,64 € a zročné výživné za obdobie od 1.10.2011 do 28.2.2012 v sume 150 €, teda v celkovej sume 601,64 €, je odporca p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľke súd náhradu rov konania nepriznáva.

Súd preto vo zvyšnej časti požadovaného nároku návrh zamietol, pričom poukázal na to, že odporca je v produktívnom veku, zatiaľ právoplatne odsúdený nie je a mal by vyvinúť vyššie úsilie, aby si zabezpečil svoju finančnú situáciu tak aby mohol plniť aspoň takto súdom určenú vyživovaciu povinnosť na navrhovateľku. Je nesporné, že navrhovateľka zo svojho minimálneho príjmu na svoj úkor zabezpečovala aj potreby detí pretože odporca na ich výživu v žalovanom období pravidelne neprispieval. Zročné výživné súd vyčíslil za obdobie od 18.03.2011 do 30.09.2011 v sume 451,64 € a za obdobie od 01.10.2011 do 28.02.2012 v sume 150 €, čo je spolu sumu 601,64 € a k tejto povinnosti zaplatiť túto sumu odporcu zaviazal.

Aj tento rozsudok napadol odvolaním odporca, podaním doručeným súdu dňa 25.02.2014. Predovšetkým poukázal na to, že súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s jeho argumentom, že priznanie výživného navrhovateľke je v rozpore s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 75 ods. 2 zákona o rodine. Je totiž zrejme, že navrhovateľka podala voči odporcovi trestné oznámenie pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, na základe ktorého bol odporca vykázaný zo spoločného obydľia. Bola na neho podaná obžaloba, avšak všetky tvrdenia navrhovateľky boli vyhodnotené ako nepravdivé a súd postúpil vec obvodnému úradu z dôvodu, že skutku týrania sa nedopustil. Na základe tohto obvinenia bol odporca vo väzbe od 20.01.2011 do 09.03.2011. Navrhovateľka podala aj oznámenie o podozrení zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že jej odporca mal vulgárne nadávať. Obvodný úrad Bratislava konanie zastavil z dôvodu, že nebolo jednoznačne preukázané, že by sa odporca takéhoto konania skutočne dopustil.

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č. k. 10C/112/2011-334 zo dňa 11.12.2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie uznesením č. k. 14Co 299/2014-365 zo dňa 10.07.2014. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že súd prvého stupňa náležite ustálil skutkový stav v otázke preskúmania majetkových pomerov účastníkov konania. Čo sa týka navrhovateľky, súd prvého stupňa správne vzal do úvahy skutočnosť, že navrhovateľka vykonávala v rozhodnom období osobnú starostlivosť o 4 maloleté deti, a z toho o jedno dieťa zdravotne postihnuté. Odvolací súd tiež konštatoval, že súd prvého stupňa správne ustálil aj príjmy a výdavky odporcu, kedy konštatoval, že v čase podania návrhu na začatie konania tento pracoval, a to až do 6/2011, pričom jeho mesačný príjem činil 347,95 €. Po mesačnej prestávke od 01.06. do 30.06.2011 sa opätovne zamestnal a to od 01.07.2011 do 24.09.2011 s príjmom 508,70 € brutto. Od tohto momentu je odporca nezamestnaný,

príčom za mesiace 9,10,11,12/2011 a 1,2./2012 poberal dávky vo výške okolo 350,- €. Od februára 2012 už nie je poberateľom žiadnej dávky a to ani dávky v hmotnej núdzi. Odporca zároveň preukázal, že platí splátky úverov v celkovej výške 100,- € mesačne a to za celé rozhodné obdobie, pričom týmito úvermi došlo k financovaniu vecí, ktoré zostali v užívaní navrhovateľky a maloletých detí. Odvolací súd sa s takto ustáleným skutkovým stavom plne stotožnil, nakoľko tento vykazuje znaky úplnosti, odôvodnenosti a vychádza z obsahu vykonaných dôkazov. Preto sa súd v odôvodnení tohto rozsudku už nezaobrá podrobnejším odôvodnením týkajúcim sa stanovením výživného na navrhovateľku. Pokiaľ ide o návrh navrhovateľky čo do výšky príspevku na výživu manželky v sume 500 € mesačne súd tento návrh posúdil ako premrštený, nedôvodný a nezodpovedajúci osobným a majetkovým pomerom odporcu. Priznaním takéhoto výživného by súd zvýšil nepomer medzi životnou úrovňou bývalých manželov v čase trvania ich manželstva. Súd posúdiac súčasné zárobkové schopnosti a možnosti odporcu prehodnotil výšku výživného v čase od 18.03.2011 do 30.09.2011, kedy odporca ešte mal príjem a určil v sume 70 € mesačne a od 01.10.2011 do 28.02.2012, kedy poberal len dáky v nezamestnanosti v sume 30 € mesačne. Od 01.03.2012 do 19.04.2012 súd výživné neurčil, nakoľko odporca je preukázateľne bez príjmu na rozdiel od navrhovateľky, ktorá má príjem z brigádnickej činnosti. Súd pri určení výživného prihliadol na skutočnosť, že odporca má určenú vyživovaciu povinnosť na 4 maloleté deti v sume 330 €, príjem nemá a stanovením vyššej výšky výživného by súd mohol založiť trestnoprávnu zodpovednosť odporcu pre nemožnosť splnenia výživného na navrhovateľku. Súd taktiež zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka sa v žalovanom období sama starala o 4 maloleté deti, o domácnosť a to bez príspevkov zo strany odporcu. Na strane odporcu súd zohľadnil jeho finančné povinnosti z úverových vzťahov, nakoľko spláca pôžičky za huteľné veci, ktoré slúžia navrhovateľke a maloletým deťom.

Súd preto vo zvyšnej časti požadovaného nároku návrh zamietol.

Pokiaľ ide o samotnú splatnosť zročného výživného súd dáva do pozornosti ust. § 160 O.s.p., v ods. 1 ktorý určuje ako všeobecné pravidlo zásadu, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť, v tomto prípade doplatiť dlžné výživné, je potrebné ju splniť riadne, čiže v celej výške do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ustanovenie o tom, že súd určí lehotu dlhšiu alebo určí, že sa peňažné plnenie môže vykonať v splátkach je formulované len ako výnimka.

Súd s poukazom na osobné a majetkové pomery odporcu, ktorý je bez zamestnania, žije u svojich rodičov, povolil odporcovi dlžné výživné splácať tak ako je vo výroku rozsudku uvedené.

Odvolací súd pri svojom rozhodovaní tiež zisťoval dôvodnosť odporcovho tvrdenia ohľadne porušovania dobrých mravov navrhovateľkou. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné na manželku nemožno priznať v prípade, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Znamená to, že ak súd v konaní zistí rozpor konania oprávneného s dobrými mravmi, resp. ich porušovanie, zaniká nárok na výživné zo zákona a oprávnený nemôže byť v konaní pred súdom úspešný. Túto podmienku je súd povinný skúmať vždy ex offio, ako jeden zo základných zákonných predpokladov vzniku nároku na výživné. Práve v tejto otázke posúdil odvolací súd odvoláciu námietku odporcu za dôvodnú. Keďže súd prvého stupňa sa nezaoberal otázkou porušenia dobrých mravov, nedal odporcovi ani možnosť argumentovať v odvolacom konaní ohľadne tejto otázky a preto podľa názoru Krajského súdu v Bratislave, nemal možnosť podať odvolanie voči záverom súdu prvého stupňa v tejto otázke, čím bolo porušené jeho právo na riadne, zrozumiteľné a logické odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odvolací súd v ďalšom konaní nariadil prvostupňovému súdu náležite sa vysporiadať s otázkou porušenia dobrých mravov zo strany navrhovateľky, vychádzajúc z tvrdení odporcu a obrany navrhovateľky s tým, že bude povinný vyhodnotiť tieto tvrdenia, pričom je nutné zisťovať hlavne to, či konanie navrhovateľky vykazovalo znaky šikanóznosti, alebo sa iba obmedzovala na obranu svojich práv a práv svojich maloletých detí v zákonom stanovených hraniciach. Zároveň v zmysle intencií odvolacieho súdu, sa súd následne vypořádava aj s otázkou zaviazania odporcu na plnenie v splátkach, pričom prihliadne najmä na aktuálne majetkové pomery odporcu (teda to, či odporca pracuje, má stabilný alebo iný príjem, má iný majetok vhodný na speňaženie a podobne, pričom prihliadne aj na povinnosti ohľadne splácania iných úverov).

Podľa § 71 ods. 1, 2 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Súd na základe zdôvodnenia odvolacieho súdu opätovne vypočul navrhovateľku i odporcu, ktorých argumentácia ohľadne podávania trestných oznámení navrhovateľkou voči odporcovi ostala nezmenená.

Odporca v podstate uvádza, že navrhovateľka podávala na neho trestné oznámenia a podnety na orgány činné v trestnom konaní a iné štátne orgány, v dôsledku ktorých si nemohol nájsť prácu a teda ani plniť svoje vyživovacie povinnosti. Podľa názoru odporcu, bolo konanie navrhovateľky neopodstatnené, čo sa ukázalo následne, keď súd zastavil konanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Považuje ho preto za vyslovene namierené voči jeho osobe, v úmysle mu škodiť.

Navrhovateľka zotrvala na tom, že odporca nerobil všetko preto, aby sa zamestnal, nehľadal si prácu ani vo svojom odbore automechanik, pretože by sa musel podrobiť rekvalifikačnému kurzu.. Zároveň považovala za účelové tvrdenie o nemožnosti sa zamestnať pre vedenie trestného konania. Žiadny zamestnávateľ sa totiž nemá ako dozvedieť, že vo vzťahu k určitej osobe je vedené trestné konanie, pokiaľ to odporca potenciálnemu zamestnávateľovi sám neoznami. Poukázala na to, že jej správanie nie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko jej nemôže byť na škodu podanie trestného oznámenia, najmä keď v súvislosti s podozrením z týrania blízkej a zverenej osoby, polícia aj prokuratúra vyhodnotila jej podanie ako dôvodné. Taktiež jej nemôže byť na škodu podanie trestného oznámenia pre prečin zanedbania povinnej výživy, nakoľko toto konanie sa skončí právoplatným odsudzujúcim rozsudkom z dôvodu späťvzatia odvolania odporcu.

Súd konštatuje, že hoci vo svojich rozhodnutiach sa bližšie nezaoberal námietkou odporcu týkajúcou sa konania navrhovateľky, ktoré malo byť v rozpore s dobrými mravmi, svojimi rozhodnutiami, kedy odporcu zaviazal k plneniu výživného, prezentoval svoje stanovisko k tejto námietke, posúdiac ju ako nedôvodnú. V priebehu konania súd zistil, že síce Okresný súd Bratislava V vec 4T 119/2011, v ktorej bol odporca stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby po dvoch rokoch postúpil vec príslušnému Okresnému úradu na priestupkové konanie z dôvodu, že takéhoto skutku sa odporca nedopustil, avšak konanie na Okresnom úrade na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu bolo odložené, pretože zodpovednosť za priestupok zanikla a nie preto, žeby k takému konaniu nedošlo. Pokiaľ teda orgány činné v trestnom konaní po vykonaní vyšetrovacích úkonov, medzi inými aj výsluchov účastníkov, ich maloletých detí dospeli až k podaniu obžaloby, nemožno považovať podanie trestného oznámenia navrhovateľkou za šikanózne. Rovnako súd nevyhodnotil ani za šikanózne, alebo za konanie v rozpore s dobrými mravmi konanie navrhovateľky, keď podala dôvodne trestné oznámenie na odporcu pre neplatenie výživného. Zákon č. 201/2008 Z. z. o náhradnom výživnom v § 2 v ods. 1 uvádza:

(1) Oprávnená osoba má nárok na náhradné výživné, ak

a) rodič oprávnenej osoby alebo iná fyzická osoba, ktorej bola právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou uložená povinnosť platiť výživné oprávnenej osobe (ďalej len „povinná osoba“), neplní vyživovaciu povinnosť v plnej výške, v lehote a spôsobom určených právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou najmenej tri po sebe nasledujúce mesiace od splatnosti poslednej splátky výživného a ak exekučné konanie trvá najmenej tri mesiace od doručenia návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi a povinná osoba nezačala platiť výživné.

Navrhovateľka, teda v záujme potrebnej a primeranej výživy detí, týmto spôsobom sa snažila nahradiť vyživovaciu povinnosť odporcu, teda využila možnosť danú jej zákonom. Odporca, ako súd uviedol, je v produktívnom veku a jeho argumentácia, že si po dobu rozhodnú v tomto konaní nemohol nájsť prácu neakceptoval. Tvrdenia, že prišiel o prácu v Inchebe, bol k tomu vraj donútený pod vyhrážkou a pod hrozbou ukončenia pracovného pomeru pre § 53 Zák. práce a následne, že o ďalšiu prácu prišiel pre konanie bývalej svokry a navrhovateľky, keď mali poslať anonym jeho zamestnávateľovi, súd vyhodnotil ako obranu ničím nepreukázanú. Odporca je i v súčasnosti bez práce, čo je od 01.10.2011. Napriek tomu, že žije v Bratislave, kde pracovný trh ponúka oveľa viac pracovných príležitostí ako v iných regiónoch Slovenska, sa doteraz nezamestnal. Jeho tvrdenie, že mal možnosť sa zamestnať od januára

2014, avšak mal rámci exekúcie zadržaný vodičský preukaz súd vyhodnotil len okrajovo, nakoľko ide o obdobie, ktoré s obdobím, kedy súd určil výživné už nesúvisí. Je dostatok pracovných ponúk, ktoré podmienku držania vodičského preukazu nevyžadujú. Je preto otázne, ktorý z účastníkov nemá úctu k zásadám rodinného a morálneho spolužitia, keď odporca ako otec 4 detí bez vynaloženia maximálneho úsilia zamestnať sa, prenecháva vyživovaciu povinnosť svojich detí na navrhovateľku a štát.

Na prípady rozporu s dobrými mravmi súd prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Pokiaľ ide o úvahu súdu o tom, či výkon práv a povinností je v rozpore s dobrými mravmi, úvaha súdu musí byť podložená konkrétnymi zisteniami v konaní. V zmysle striktného znenia normy súd v prípade zistenia rozporu s dobrými mravmi nemá inú možnosť než výživné nepriznať.

V danom prípade, súd vyhodnotil konanie navrhovateľky, keď požiadala o zákaz vstupu odporcu do bytu, trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania, trestné oznámenie pre neplatenie výživného a návrh na vykonanie exekúcie tak, že sa bránila prostriedkami využívajúc zákonom stanovenú možnosť podať trestné oznámenie a preto nemožno jej konanie označiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, aj za situácie, že nedošlo k právoplatnému odsúdeniu odporcu ako osoby podozrivej z trestnej činnosti.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti vo veci samej podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované.
- musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je nevyhnutné odôvodniť dôvodmi uvedenými v ust. § 205 ods. 2 O. s. p.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh a to pod následkom zastavenia konania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.